UOC-PO-10 Anexa 3a

FIŞA DISCIPLINEI
UNIUNEA EUROPEANĂ: PROCESE POLITICE ȘI PRACTICI DECIZIONALE

1. Date despre program

1.1 Instituţia de învăţământ superior	**UNIVERSITATEA „OVIDIUS" DIN CONSTANŢA**
1.2 Facultatea	**DE ISTORIE ȘI ȘTIINȚE POLITICE**
1.3 Departamentul	**DE ISTORIE ȘI ȘTIINȚE POLITICE**
1.4 Domeniul de studii	**ISTORIE**
1.5 Ciclul de studii	**MASTERAT**
1.6 Programul de studii	**RELAȚII INTERNAȚIONALE IN SEC. XIX-XXI. ISTORIE ȘI DIPLOMAȚIE**
1.7 Anul universitar	**2026-2027**

2. Date despre disciplină

2.1 Denumirea disciplinei	UNIUNEA EUROPEANĂ: PROCESE POLITICE ȘI PRACTICI DECIZIONALE						
2.2 Cod disciplină	RISID 1208						
2.3 Titularul activităților de curs	Lect. univ. dr. Luiza-Maria FILIMON						
2.4 Titularul activităților aplicative	Lect. univ. dr. Luiza-Maria FILIMON						
2.5 Anul de studii	**I**	2.6 Semestrul	**II**	2.7 Tipul de evaluare	**Ex.**	2.8 Regimul disciplinei */**	**DF / DOB**

** DF – disciplină fundamentală, DS – disciplină de specializare, DC – disciplină complementară*
*** DOB – disciplină obligatorie; DOP – disciplină opțională; DFA – Disciplină facultativă*

3. Timpul total (ore pe semestru)

3.1 Număr de ore activități didactice pe săptămână	**2**	din care: 3.2 curs	**1**	3.3 aplicații***	**1**
3.4 Total ore activități didactice pe semestru	**28**	din care: 3.5 curs	**14**	3.6 aplicații	**14**
3.7 Total ore de studiu individual					**97**
Distribuția fondului de timp					*[ore]*
Studiul cărților, manualelor, suportului de curs, notițelor, bibliografie minimală recomandată					20
Documentare suplimentară în bibliotecă, pe platformele electronice de specialitate şi pe teren					20
Pregătire seminar / laborator / proiect, teme, referate, portofolii şi eseuri					16
Pregătire pentru prezentări sau verificări					15
Pregătire pentru examinarea finală					20
Alte activități: consultații					6
3.8 Total ore pe semestru	***125***				
3.9 Numărul de credite	**5**				

**** S - seminar; L - laborator; P - proiect*

4. Precondiţii (acolo unde este cazul)

4.1 de curriculum	-
4.2 de rezultate ale învățării	-

5. Condiții necesare pentru desfășurarea optimă a activităților didactice (acolo unde este cazul)

5.1. de desfășurare a cursului	• utilizarea materialelor didactice, a studiilor de specialitate și a altor documente din bibliografia disciplinei, videoproiector • participare interactivă a studenților la prelegeri prin susținerea de analize tematice pe marginea literaturii de specialitate și a altor documente oficiale
5.2. de desfășurare a seminarului/laboratorului/ proiectului*	• utilizarea materialelor didactice, a studiilor de specialitate și a altor documente din bibliografia disciplinei, videoproiector, alte materiale didactice • participare activă a studenților la seminar prin susținerea de analize tematice pe marginea studiilor de caz examinate

**Se alege tipul de aplicație aferent disciplinei*

6. Obiectivele disciplinei

6.1 Obiectivul general al disciplinei	Studenții vor dezvolta o înțelegere cuprinzătoare și critică a Uniunii Europene ca sistem politic și instituțional complex, punând un accent deosebit pe procesele politice, structurile instituționale, actorii și practicile de luare a deciziilor din cadrul acesteia. Studenții vor fi capabili să examineze modul în care instituțiile UE, statele membre, actorii politici și alte părți interesate interacționează, negociază și exercită influență în procesele de formulare, adoptare și implementare a politicilor europene, recunoscând totodată principiile, procedurile și provocările care modelează guvernanța UE. Prin studierea unor studii de caz relevante și a evoluțiilor contemporane, studenții vor putea să aplice perspective teoretice și analitice pentru a înțelege și evalua dinamica procesului decizional în UE, precum și implicațiile acestuia asupra integrării și guvernanței europene.
6.2 Obiectivele specifice	Studenții vor fi capabili: - să identifice și să explice rolurile, competențele și relațiile dintre principalele instituții ale UE (Comisia Europeană, Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Consiliul European). - să descrie și să analizeze principalele procese politice și proceduri de luare a deciziilor din cadrul Uniunii Europene, inclusiv procedura legislativă ordinară, precum și procesele de negociere între statele membre și instituțiile UE. - să evalueze modul în care diverși actori – instituțiile UE, guvernele naționale, partidele politice, grupurile de interese și societatea civilă – participă la elaborarea politicilor UE și influențează acest proces. - să aplice abordări teoretice asupra unor cazuri actuale de

	politici ale UE, pentru a evalua modul în care interesele politice, regulile instituționale și dinamicile interguvernamentale și supranaționale modelează deciziile UE și implementarea acestora.

7. Rezultatele învățării

Cunoștințe	C1. Studentul/absolventul formulează coerent o sinteză a principalelor evenimente și procese istorice caracteristice fiecărei epoci. C1.1. Studentul/absolventul sintetizează în mod coerent etapele majore ale integrării europene, de la înființarea Comunităților Europene până la Uniunea Europeană contemporană, identificând caracteristicile definitorii ale fiecărei etape. C1.2. Studentul/absolventul identifică principalele evoluții istorice care au modelat parcursul instituțiilor, competențelor și procedurilor decizionale ale UE. C1.3. Studentul/absolventul integrează principalele evoluții politice, instituționale și socio-economice din istoria integrării europene în explicații coerente privind Uniunea Europeană. C3. Studentul/absolventul definește și sistematizează conceptele fundamentale și terminologia specifică în funcție de epocă și arie geografică. C3.1. Studentul/absolventul definește și sistematizează concepte fundamentale legate de integrarea europeană, inclusiv supranaționalismul, interguvernamentalismul, subsidiaritatea, proporționalitatea și europenizarea. C3.2. Studentul/absolventul definește și plasează în context, cu acuratețe, terminologia de specialitate privind instituțiile, competențele, procedurile legislative și mecanismele decizionale ale UE. C3.3. Studentul/absolventul diferențiază și sistematizează concepte asociate diferitelor etape și dimensiuni ale integrării europene, raportându-le la contextul instituțional și politic adecvat. C4. Studentul/absolventul explică relațiile de cauzalitate dintre evenimente istorice, evidențiind factori determinanți și implicații. C4.1. Studentul/absolventul explică relațiile de cauzalitate dintre momentele-cheie ale integrării europene și schimbările ulterioare în arhitectura instituțională a Uniunii Europene. C4.2. Studentul/absolventul explică modul în care factorii politici, economici, sociali și internaționali au contribuit la transformări majore în politicile și practicile decizionale ale UE. C4.3. Studentul/absolventul identifică factorii determinanți și consecințele reformelor instituționale și ale tratatelor majore în dezvoltarea integrării europene. C5. Studentul/absolventul identifică tipologiile surselor istorice și cunoaște caracteristicile definitorii ale acestora. C5.1. Studentul/absolventul identifică principalele categorii de surse relevante pentru studiul integrării europene, inclusiv tratate, acte legislative, documente instituționale, declarații politice, materiale de arhivă și literatura de specialitate. C5.2. Studentul/absolventul distinge între sursele primare și cele secundare utilizate în analiza proceselor politice și decizionale ale UE și identifică caracteristicile definitorii ale acestora. C5.3. Studentul/absolventul descrie caracteristicile documentare specifice ale surselor instituționale ale UE, inclusiv documentele legislative, judiciare, politice și celeprivind politicile publice.

Aptitudini	A1. Studentul/absolventul stabilește conexiuni între procese istorice de complexitate ridicată și aplică metodologii specifice cercetării istorice. A1.1. Studentul/absolventul stabilește legături între evoluția istorică a integrării europene și procesele politice și decizionale contemporane ale UE, aplicând metodologii de cercetare adecvate. A1.2. Studentul/absolventul aplică abordări comparative, istorice și instituționale pentru a investiga procesele complexe de integrare europeană și de guvernanță a UE. A1.3. Studentul/absolventul integrează informații din diverse surse instituționale, istorice, politice și academice pentru a analiza evoluțiile complexe din cadrul procesului decizional al UE. A3. Studentul/absolventul distinge și clasifică termeni istorici relevanți în raport cu contextul cronologic și spațial. A3. 1. Studentul/absolventul distinge și clasifică terminologia de specialitate a UE în funcție de contextul instituțional în care este utilizată, inclusiv rolurile Comisiei Europene, Parlamentului European, Consiliului și Consiliului European. A3.2. Studentul/absolventul diferențiază conceptele legate de procesul decizional supranațional și interguvernamental în funcție de contextul lor istoric și instituțional. A3. 3. Studentul/absolventul clasifică și utilizează în mod adecvat terminologia privind competențele UE, procedurile legislative, instrumentele de politică și relațiile instituționale, în raport cu contexte decizionale specifice. A4. Studentul/absolventul analizează interdependențele cauzale dintre fenomene istorice în contexte variate. A4.1. Studentul/absolventul analizează interdependențele dintre instituțiile UE, statele membre, actorii politici și grupurile de interese în procesul de formulare și adoptare a politicilor UE. A4.2. Studentul/absolventul analizează relațiile cauzale dintre configurațiile instituționale, preferințele politice și rezultatele proceselor decizionale ale UE. A4.3. Studentul/absolventul evaluează modul în care evoluțiile interne, europene și internaționale interacționează în configurarea agendelor politice și a deciziilor de politică ale UE. A5. Studentul/absolventul descrie, clasifică și evaluează sursele istorice în funcție de natura, proveniența și valoarea lor documentară. A5.1. Studentul/absolventul identifică, descrie și clasifică sursele primare și secundare ale UE în funcție de natura, proveniența, scopul și caracteristicile lor documentare. A5.2. Studentul/absolventul evaluează relevanța, fiabilitatea și valoarea probatorie a documentelor instituționale, a materialelor legislative, a deciziilor judiciare, a declarațiilor politice și a surselor academice. A5.3. Studentul/absolventul compară în mod critic diverse surse referitoare la același proces politic sau la aceeași decizie a UE, identificând diferențe de perspectivă, scop, valoare probatorie și limitări.

Responsabilitate și autonomie	R1. Studentul/absolventul manifestă gândire critică și autonomie în analiza contextuală și diacronică a fenomenelor istorice. R1.1. Studentul/absolventul analizează în mod autonom evoluția istorică a proceselor politice și decizionale ale UE, identificând continuități, transformări și momente de cotitură semnificative. R1.2. Studentul/absolventul dă dovadă de gândire critică în interpretarea interacțiunilor complexe dintre instituțiile UE, statele membre, actorii politici și evoluțiile europene și internaționale de amploare. R1.3. Studentul/absolventul elaborează în mod autonom interpretări contextuale și diacronice ale proceselor politice din UE, utilizând dovezi relevante pentru a-și susține concluziile. R3. Studentul/absolventul utilizează în mod adecvat terminologia de specialitate în analiza critică a fenomenelor istorice, adaptând-o la specificul epocii și spațiului analizat. R3.1. Studentul/absolventul utilizează în mod autonom terminologia de specialitate a UE, cu acuratețe și consecvență, în analiza proceselor instituționale și politice. R3.2. Studentul/absolventul adaptează utilizarea terminologiei de specialitate la diferite contexte istorice, instituționale și de politici din cadrul Uniunii Europene. R3.3. Studentul/absolventul dă dovadă de precizie terminologică atunci când face distincția între concepte conexe, precum supranaționalismul și interguvernamentalismul, procedurile legislative ordinare și cele speciale, respectiv competențele UE și competențele naționale. R4. Studentul/absolventul demonstrează rigoare în identificarea și interpretarea relațiilor cauzale în construcțiile narative și explicative proprii. R4.1. Studentul/absolventul identifică și explică cu rigoare relațiile de cauzalitate dintre evoluțiile instituționale, opțiunile politice și rezultatele procesului decizional din UE. R4.2. Studentul/absolventul construiește în mod autonom argumente analitice coerente, care disting factorii cauzali de condițiile contextuale și de consecințele proceselor politice din UE. R4.3. Studentul/absolventul examinează critic explicații alternative pentru decizii și evoluții instituționale semnificative din UE, susținându-și propriile interpretări cu dovezi relevante. R5. Studentul/absolventul aplică în mod autonom criterii de analiză a surselor istorice, demonstrând o înțelegere critică a relevanței și limitelor acestora. R5.1. Studentul/absolventul selectează și aplică în mod autonom criterii adecvate pentru evaluarea relevanței, fiabilității, proveniență și limitărilor surselor referitoare la procesele politice din UE. R5.2. Studentul/absolventul evaluează critic valoarea documentară și analitică a surselor instituționale, legislative, judiciare, politice și academice ale UE înainte de a le integra în lucrări academice. R5.3. Studentul/absolventul integrează în mod autonom sursele evaluate critic în analize academice coerente, recunoscând în mod explicit lacunele, limitările, potențialele distorsiuni și diferențele privind valoarea probatorie

8. Conținuturi

8.1 Curs	Metode de predare	Număr ore alocate
1. Fundamentele integrării europene: traiectorii istorice și factori politici determinanți	Prelegere; problematizare;	2 ore
2. Abordări teoretice ale integrării europene: neofuncționalism, interguvernamentalism, interguvernamentalism liberal, postfuncționalism, teoria guvernanței.		2 ore

3. UE ca sistem politic: arhitectură instituțională și distribuția competențelor	analiză de documente	2 ore
4. Guvernanța pe mai multe niveluri și rolul statelor membre. Provocări contemporane pentru guvernanța UE		2 ore
5. Bugetul UE, guvernanța financiară și coordonarea economică		2 ore
6. Acțiunea externă și practicile de negociere internațională ale UE		2 ore
7. Provocări contemporane pentru guvernanța UE		2 ore

Bibliografie

[1]. Cini, Michelle, and Nieves Pérez-Solórzano Borragán. European Union Politics. 8th ed. Oxford: Oxford University Press, 2025.
[2]. Dinan, Desmond. Europe Recast: A History of European Union. 2nd ed. Boulder, CO: Lynne Rienner Publishers, 2014.
[3]. Farrell, Henry, and Adrienne Héritier. "Formal and Informal Institutions Under Codecision: Continuous Constitution-Building in Europe." Governance 16, no. 4 (2003): 577–600. https://doi.org/10.1111/1468-0491.00229.
[4]. Ferrara, Federico Maria, and Hanspeter Kriesi. "Crisis Pressures and European Integration." Journal of European Public Policy 29, no. 9 (2022): 1351–1373. https://doi.org/10.1080/13501763.2021.1966079.
[5]. Follesdal, Andreas, and Simon Hix. "Why There Is a Democratic Deficit in the EU: A Response to Majone and Moravcsik." Journal of Common Market Studies 44, no. 3 (2006): 533–562. https://doi.org/10.1111/j.1468-5965.2006.00650.x.
[6]. Hayes-Renshaw, Fiona, Wim van Aken, and Helen Wallace. "When and Why the EU Council of Ministers Votes Explicitly." Journal of Common Market Studies 44, no. 1 (2006): 161–194. https://doi.org/10.1111/j.1468-5965.2006.00618.x.
[7]. Hix, Simon, and Bjørn Høyland. The Political System of the European Union. 4th ed. London: Bloomsbury Academic, 2022.
[8]. Hooghe, Liesbet, and Gary Marks. "A Postfunctionalist Theory of European Integration: From Permissive Consensus to Constraining Dissensus." British Journal of Political Science 39, no. 1 (2009): 1–23. https://doi.org/10.1017/S0007123408000409.
[9]. Hooghe, Liesbet, and Gary Marks. Multi-Level Governance and European Integration. Lanham, MD: Rowman & Littlefield, 2001.
[10]. Hooghe, Liesbet, and Gary Marks. "Grand Theories of European Integration in the Twenty-First Century." Journal of European Public Policy 26, no. 8 (2019): 1113–1133. https://doi.org/10.1080/13501763.2019.1569711.
[11]. Jørgensen, Knud Erik, Mark A. Pollack, and Ben Rosamond, eds. The SAGE Handbook of European Union Politics. London: SAGE Publications, 2007.
[12]. Jupille, Joseph, James A. Caporaso, and Jeffrey T. Checkel. "Integrating Institutions: Rationalism, Constructivism, and the Study of the European Union." Comparative Political Studies 36, nos. 1–2 (2003): 7–40.
[13]. Lewis, Jeffrey. "The Janus Face of Brussels: Socialization and Everyday Decision Making in the European Union." International Organization 59, no. 4 (2005): 937–971. https://doi.org/10.1017/S0020818305050320.
[14]. Moravcsik, Andrew. The Choice for Europe: Social Purpose and State Power from Messina to Maastricht. Ithaca, NY: Cornell University Press, 1998.

[15]. Nugent, Neill. The Government and Politics of the European Union. 8th ed. London: Red Globe Press, 2017.
[16]. Pinder, John, and Simon Usherwood. The European Union: A Very Short Introduction. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press, 2013.
[17]. Pollack, Mark A. The Engines of European Integration: Delegation, Agency, and Agenda Setting in the EU. Oxford: Oxford University Press, 2003.
[18]. Pollack, Mark A. "Delegation, Agency, and Agenda Setting in the European Community." International Organization 51, no. 1 (1997): 99–134. https://doi.org/10.1162/002081897550311.
[19]. Sandholtz, Wayne, and Alec Stone Sweet, eds. European Integration and Supranational Governance. Oxford: Oxford University Press, 1998.
[20]. Scharpf, Fritz W. Governing in Europe: Effective and Democratic? Oxford: Oxford University Press, 1999.
[21]. Tallberg, Jonas. "The Power of the Presidency: Brokerage, Efficiency and Distribution in EU Negotiations." Journal of Common Market Studies 42, no. 5 (2004): 999–1022. https://doi.org/10.1111/j.0021-9886.2004.00538.x.
[22]. Thomson, Robert, Frans N. Stokman, Christopher H. Achen, and Thomas König, eds. The European Union Decides. Cambridge: Cambridge University Press, 2006.
[23]. Thomson, Robert, and Madeleine O. Hosli. "Explaining Legislative Decision-Making in the European Union." In The European Union Decides, edited by Robert Thomson, Frans N. Stokman, Christopher H. Achen, and Thomas König, 1–24. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. https://doi.org/10.1017/CBO9780511492082.002.
[24]. Tsebelis, George, and Geoffrey Garrett. "Legislative Politics in the European Union." European Union Politics 1, no. 1 (2000): 5–32. https://doi.org/10.1177/1465116500001001002.
[25]. Tsebelis, George, and Geoffrey Garrett. "The Institutional Foundations of Intergovernmentalism and Supranationalism in the European Union." International Organization 55, no. 2 (2001): 357–390. https://doi.org/10.1162/00208180151140603.
[26]. Tsebelis, George, and Geoffrey Garrett. "Understanding Better the EU Legislative Process." European Union Politics 2, no. 3 (2001): 353–361. https://doi.org/10.1177/1465116501002003005.
[27]. Wallace, Helen, Mark A. Pollack, and Alasdair R. Young, eds. Policy-Making in the European Union. 7th ed. Oxford: Oxford University Press, 2015.
[28]. Wiener, Antje, Tanja A. Börzel, and Thomas Risse, eds. European Integration Theory. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press, 2019.

8.2 Aplicații (seminar/laborator/proiect)* **Se alege tipul de aplicație aferent disciplinei*	**Metode de predare**	**Număr ore alocate**
1. Reformele tratatelor, de la Maastricht la Lisabona	prelegeri participative, dezbateri, studii de caz; - mijloace utilizate: documente primare şi secundare,	2 ore
2. Aplicarea teoriilor integrării la procesul decizional al UE		2 ore
3. Puterea Comisiei de a stabili agenda: analiza pachetelor recente de politici		2 ore
4. Dinamica negocierilor în Consiliu: vot, coaliții și modele de negociere		2 ore
5. Politica judiciară: cauze emblematice ale CJUE și consecințele lor politice		2 ore
6. Grupurile politice din Parlamentul European: ideologie, coeziune și comportament la vot		2 ore

7. Procesul de luare a deciziilor în situații de criză: COVID-19, criza migrației și statul de drept	lucrări generale şi speciale	2 ore

Bibliografie

[1]. Alter, Karen J., and Sophie Meunier-Aitsahalia. "Judicial Politics in the European Community: European Integration and the Pathbreaking Cassis de Dijon Decision." Comparative Political Studies 26, no. 4 (1994): 535–561. https://doi.org/10.1177/0010414094026004007.

[2]. Bickerton, Christopher J., Dermot Hodson, and Uwe Puetter, eds. The New Intergovernmentalism: States and Supranational Actors in the Post-Maastricht Era. Oxford: Oxford University Press, 2015. https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780198703617.001.0001.

[3]. Börzel, Tanja A. "Shifting or Sharing the Burden? The Implementation of EU Environmental Policy in Spain and Germany." European Planning Studies 6, no. 5 (1998): 537–553. https://doi.org/10.1080/09654319808720480.

[4]. Bunea, Adriana, Raimondas Ibenskas, and Florian Weiler. "Interest Group Networks in the European Union." European Journal of Political Research 61, no. 3 (2022): 718–739. https://doi.org/10.1111/1475-6765.12471.

[5]. Citi, Manuele. "European Union Budget Politics: Explaining Stability and Change in Spending Allocations." European Union Politics 16, no. 2 (2015): 260–280. https://doi.org/10.1177/1465116515569551.

[6]. Craig, Paul. The Lisbon Treaty: Law, Politics, and Treaty Reform. Rev. ed. Oxford: Oxford University Press, 2013. https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199664955.001.0001.

[7]. Farrell, Henry, and Adrienne Héritier. "Formal and Informal Institutions Under Codecision: Continuous Constitution-Building in Europe." Governance 16, no. 4 (2003): 577–600. https://doi.org/10.1111/1468-0491.00229.

[8]. Ferrara, Federico Maria, and Hanspeter Kriesi. "Crisis Pressures and European Integration." Journal of European Public Policy 29, no. 9 (2022): 1351–1373. https://doi.org/10.1080/13501763.2021.1966079.

[9]. Hayes-Renshaw, Fiona, Wim van Aken, and Helen Wallace. "When and Why the EU Council of Ministers Votes Explicitly." Journal of Common Market Studies 44, no. 1 (2006): 161–194. https://doi.org/10.1111/j.1468-5965.2006.00618.x.

[10]. Hix, Simon, Abdul Noury, and Gérard Roland. "Power to the Parties: Cohesion and Competition in the European Parliament, 1979–2001." British Journal of Political Science 35, no. 2 (2005): 209–234. https://doi.org/10.1017/S0007123405000128.

[11]. Hix, Simon, Abdul Noury, and Gérard Roland. "Voting Patterns and Alliance Formation in the European Parliament." Philosophical Transactions of the Royal Society B: Biological Sciences 364, no. 1518 (2009): 821–831. https://doi.org/10.1098/rstb.2008.0263.

[12]. Hooghe, Liesbet, and Gary Marks. "A Postfunctionalist Theory of European Integration: From Permissive Consensus to Constraining Dissensus." British Journal of Political Science 39, no. 1 (2009): 1–23. https://doi.org/10.1017/S0007123408000409.

[13]. Klüver, Heike. Lobbying in the European Union: Interest Groups, Lobbying Coalitions, and Policy Change. Oxford: Oxford University Press, 2013. https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199657445.001.0001.

[14]. Meunier, Sophie. Trading Voices: The European Union in International Commercial Negotiations. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2005.

[15]. Pollack, Mark A. The Engines of European Integration: Delegation, Agency, and Agenda Setting in the EU. Oxford: Oxford University Press, 2003. https://doi.org/10.1093/0199251177.001.0001.

[16]. Taggart, Paul, and Aleks Szczerbiak. "Contemporary Euroscepticism in the Party Systems of the European Union Candidate States of Central and Eastern Europe." European Journal of Political Research 43, no. 1 (2004): 1–27. https://doi.org/10.1111/j.1475-6765.2004.00143.x.
[17]. Tallberg, Jonas. "The Power of the Presidency: Brokerage, Efficiency and Distribution in EU Negotiations." Journal of Common Market Studies 42, no. 5 (2004): 999–1022. https://doi.org/10.1111/j.0021-9886.2004.00538.x.
[18]. Thomson, Robert, Frans N. Stokman, Christopher H. Achen, and Thomas König, eds. The European Union Decides. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. https://doi.org/10.1017/CBO9780511492082.
[19]. Tsebelis, George, and Geoffrey Garrett. "Legislative Politics in the European Union." European Union Politics 1, no. 1 (2000): 5–32. https://doi.org/10.1177/1465116500001001002.
[20]. Wallace, Helen, Mark A. Pollack, and Alasdair R. Young, eds. Policy-Making in the European Union. 7th ed. Oxford: Oxford University Press, 2015.

9. Evaluare

Tip activitate	9.1 Criterii de evaluare	9.2 Metode de evaluare	9.3 Pondere din nota finală
9.4 Curs	*Verificarea cunoștințelor. Verificarea capacității de sinteză. Evaluarea comunicării și argumentării.*	*Examen scris*	50%
9.5 Aplicații*	*Capacitatea de aplicare a cunoştinţelor/ Capacitatea de lucra în echipă/ Aplicarea cunoștințelor în activitatea de cercetare Interes și capacitate de lucru pentru studiu individual și în echipă*	*Participare activă la seminar/ Realizarea lucrărilor de seminar/ Realizarea unui proiect de cercetare pe baza unui studiu de caz*	50%

9.6 Standard minim de performanță / Condiții de promovare

Însuşirea minimă a noţiunilor, conceptelor şi informaţiilor cu caracter general, specifice relaţiilor internaţionale.

Cerință proiect de cercetare:
Selectați o provocare actuală cu care se confruntă Uniunea Europeană și analizați modul în care UE răspunde la aceasta.
Proiectul trebuie să explice: în ce constă provocarea?; de ce este aceasta importantă pentru UE?; care sunt principalele divergențe politice legate de această problemă?; ce instituții ale UE și ce state membre sunt implicate?; cum adoptă UE decizii în acest domeniu?; ce măsuri a luat UE până în prezent?; ce posibile abordări sunt luate în considerare pentru a soluționa această provocare?

Exemple de provocări: Securitatea și apărarea europeană; războiul din Ucraina și sprijinul UE pentru Ucraina; migrația și azilul; securitatea energetică și tranziția energetică; schimbările climatice și tranziția verde; competitivitatea economică a UE; relațiile dintre UE și Statele Unite; relațiile dintre UE și China; statul de drept și standardele democratice în cadrul UE; ascensiunea euroscepticismului

și polarizarea politică; inteligența artificială și reglementarea digitală; reducerea disparităților regionale și economice în cadrul UE.

Condiții de redactare:

- Dimensiune: 2500 de cuvinte (5-6pagini), redactat cu font Times New Roman, dimensiune font 12, spațiere 1.5 rânduri. Margini: 2.5 cm stânga, dreapta, sus, jos
- Proiectul trebuie să conțină note de subsol și bibliografie redactate conform standardelor precizate de cadrul didactic
- Redactarea bazată pe copy-paste sau rezultată în urma utilizării inteligențelor artificială generative nu este acceptată. Proiectul va fi verificat printr-un soft antiplagiat în vederea depistării instanțelor de similitudine.

Data predării:
Proiectul va fi redactat **într-un fișier WORD** și trimis la adresa de e-mail comunicată de cadrul didactic până la data de **30 mai 2027.**

Important:
Accesul studenților la examen este condiționat de predarea proiectului de cercetare.

**Se alege tipul de aplicație aferent disciplinei (Seminar/Laborator/Proiect)*

Data completării, 09.09.2026	Titular activităților de curs, Lect.univ.dr. Luiza-Maria Filimon	Titular aplicații, Lect.univ.dr. Luiza-Maria Filimon
Data avizării în Departament, 16.09.2026		Director de Departament, Lect. univ. dr. Gabriel Stelian Manea
Decan, Conf. univ. dr. Daniel Citirigă		